

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่าน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่าน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 22102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 98 คน จำแนกเป็นกลุ่มทดลอง 49 คน และกลุ่มควบคุม 49 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และแบบสอบถามความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC ของกลุ่มทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่าน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับการสอนอ่าน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้

การอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC ซึ่งผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยคะแนนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC เป็นการนำนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันมาเรียนรวมกันเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งในกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในบทเรียนแต่ละบทเรียน นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ การอ่านออกเสียง การสรุปใจความสำคัญจากเรื่อง โดยการเรียงลำดับเหตุการณ์ การบอกความหมายของศัพท์ และการตีความ เป็นการบูรณาการการอ่านและการเขียนไปด้วยกัน ซึ่งนักเรียนที่เรียนเก่งจะพยายามช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนให้มีความรู้เท่าเทียมกับสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่ม ขณะเดียวกันนักเรียนที่เรียนอ่อนก็จะพยายามปรับปรุงการเรียนของตนเองให้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวรรณ จงดี (2547 : 62) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบ CIRC นี้คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า ต้องรับผิดชอบต่อการเรียนของเพื่อนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะหลังจบบทเรียนแต่ละบทจะมีการทดสอบย่อย โดยพิจารณาผลคะแนนเป็นรายบุคคลและเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นสมาชิกในกลุ่มทุกคนจึงมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่ม ดังนั้นสมาชิกในกลุ่มจึงต้องช่วยเหลือร่วมมือกันในการเรียนเพื่อความสำเร็จของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับจอยซ์ และเวล (Joyce and Weil, 1986 อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี, 2547 : 1-2) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการ

สอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยพัฒนาด้านสติปัญญา โดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือแนะนำกัน เนื่องจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกันสามารถสื่อสาร สื่อความหมายแก่กันและกันได้ง่าย และสอดคล้องกับวัชราน เล่าเรียนดี (2547 : 2) ที่สรุปไว้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้ร่วมกันอย่างจริงจังของสมาชิกทุกคน เป็นการมุ่งส่งเสริมพัฒนาทักษะทางสังคม และพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ช่วยเหลือพึ่งพาแนะนำซึ่งกันและกันจนบรรลุผลสำเร็จ ครูจึงต้องติดตามดูแลการเรียนรู้และปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียนตลอดเวลา ให้ทุกคนรับผิดชอบต่อผลงานของตนเองและของกลุ่ม ดังที่ วารุณี อุ่นบุญ (2540 : 149 - 150) ได้กล่าวไว้ว่า จากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการที่เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนช้าทำให้เด็กเก่งได้เพิ่มความเข้าใจในความคิดรวบยอดของเนื้อหาต่างๆ ได้ลึกซึ้งกว่าเดิม โดยที่นักเรียนอ่อนจะได้รับการฝึกฝนช่วยเหลือจากนักเรียนเก่ง ทำให้เข้าใจในบทเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับ นัยนา จันตาวงศ์ (2551 : 44) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ส่งเสริมให้ทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อกัน การทำงานของกลุ่มจะเป็นไปอย่างใกล้ชิด มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันช่วยเหลือกันให้เข้าใจบทเรียนอย่างถ่องแท้ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะช่วยเหลืออธิบายบทเรียนให้นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ นักเรียนอ่อนก็มีความกระตือรือร้น และพยายามทำให้คะแนนของกลุ่มดี และยังสอดคล้องกับ วราพร สิมมา (2552 : 52) กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่มย่อย มีเพื่อนคู่ทีม และสมาชิกในกลุ่มคอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันทำให้มีความสนุกสนาน กระตือรือร้น ชอบ และสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC หลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งนี้เป็นเพราะวัตถุประสงค์หลักของเทคนิค CIRC ก็คือ การใช้กลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มให้ได้เรียนรู้ร่วมกันทั้งกลุ่ม นักเรียนอ่อนได้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น เพราะมีนักเรียนเก่ง และปานกลางคอยช่วยเหลืออธิบายในสิ่งที่นักเรียนที่อ่อนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับจอยซ์และเวล (Joyce & Weil, 1986) อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี, 2545 : 165) กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญาโดยเพื่อนในกลุ่มจะคอยช่วยเหลือ แนะนำกัน เนื่องจากผู้เรียนอยู่ในวัยเดียวกันจะสามารถสื่อสาร สื่อความหมายแก่กันและกันได้ง่ายขึ้น นักเรียนที่เรียนเก่งจะพยายามช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน จึงส่งผลให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กล้า พิมพวงษ์ (2543 : 54-55) ตติยา ไผ่วงษ์ (2544 : 55-56) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่สอนตามคู่มือครู การเรียนโดยกลุ่มร่วมมือ

กันเรียนรู้นักเรียนจะได้ฝึกการอ่านออกเสียง การบอกความหมายของคำศัพท์ การอ่านบทอ่าน และการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยกระบวนการเรียนเป็นกลุ่ม มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อมๆ กับเน้นการทำงานเป็นกลุ่มไปด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการฝึกการทำงานเป็นทีมด้วยกัน การจัดการเรียนการสอนจะทดสอบทุกหน่วยการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน และในการทดสอบแต่ละครั้งนักเรียนทุกคนจะได้คะแนนพัฒนา จากนั้นก็จะนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันแล้วคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัล ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งความสำเร็จของกลุ่ม ดังนั้นสมาชิกภายในกลุ่มจะต้องพยายามเรียนรู้และช่วยเหลือกัน ถ้าได้คะแนนน้อยก็จะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มน้อยลงด้วย จึงทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องร่วมแรงช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วารุณี อุ่บุญ (2540 : 149-150) กล่าวว่า การที่เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนช้าหรือเรียนอ่อน ทำให้เด็กเก่งได้เพิ่มความเข้าใจในความคิดรวบยอดของเนื้อหาต่างๆ ได้ลึกซึ้งกว่าเดิมเพราะได้อธิบายให้เพื่อนในกลุ่ม เป็นการทบทวนเนื้อหาให้แม่นยำขึ้น นักเรียนอ่อนจะได้รับการฝึกฝนและได้แนวทางจากนักเรียนเก่ง ทำให้มีความเข้าใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวรรษ ศิริรัตน์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า การจัดกิจกรรมแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่เคร่งเครียด เพราะเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่มและงานวิจัยของ ขจรศักดิ์ สุนลี (2545 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า การที่นักเรียนได้ปฏิบัติงานร่วมกัน จะทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น นอกจากนี้การเสริมแรงทางบวกโดยการให้รางวัลกับกลุ่มที่ทำคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น และพยายามปรับพฤติกรรมของตนเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดพื้นฐานด้านจิตวิทยาที่ว่า การเสริมแรงเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการจะเรียนมากขึ้น โดยเฉพาะการเสริมแรงทางบวกอย่างสม่ำเสมอเช่นนี้เป็นไปทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ (Skinner) เกี่ยวกับการเสริมแรงว่า การเสริมแรงทางบวกด้วยการให้รางวัลเป็นสิ่งที่ผู้รับพอนั้นจะส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น (พรณี ช. เจนจิต, 2528 : 203 อ้างถึงในอังคณา ปานนก, 2546 : 123) สอดคล้องกับนัยนา จันตาวงศ์ (2551 : 44-45) กล่าวว่าวิธีการเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีการเรียนที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการแข่งขันเน้นการเสริมแรงตลอดเวลา โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มต้องทำคะแนนให้ดีที่สุด เพราะมีรางวัลและเกียรติบัตรเป็นแรงจูงใจและแรงกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้น และเกิดความพยายามในการทำกิจกรรม จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนดีขึ้น

จึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ CIRC เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และสามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจให้นักเรียนสูงขึ้นได้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจในแต่ละด้านซึ่งมีทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC พบว่าในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากเป็นลำดับแรก คือ นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฝึกความรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 43) ที่กล่าวถึงวิธีการที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม คือการจัดกระบวนการกลุ่มที่เอื้ออำนวยให้แก่ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนกันเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ด้านความคิด และมีการอภิปราย จึงทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากเป็นลำดับแรก คือนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อเป้าหมายเดียวกัน ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มช่วยกันทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา สวนศรีดา(2548 : 130) กล่าวว่าไว้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มช่วยกันทำงานให้ดีขึ้น มีการเรียนรู้และทำงานร่วมกัน นักเรียนเก่งคอยช่วยเหลือนักเรียนปานกลางและอ่อน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้ปฏิบัติงานได้ ประสบผลสำเร็จในเป้าหมายเดียวกัน คือคะแนนพัฒนาและรางวัลของกลุ่ม ทุกคนได้เรียนรู้และเข้าใจตรงกัน ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม ยอมรับซึ่งกันและกัน และด้านบรรยากาศการเรียนรู้ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจเป็นลำดับสุดท้าย ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากเป็นลำดับแรกคือ นักเรียนมีความสุขกับการเรียน และกระตือรือร้นที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจากการได้ร่วมมือกันเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนยังไม่ชินกันการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอลเลียท (Elliott อ้างถึงใน วัฒนา วิจิตชาญ, 2546 : 108) ได้อธิบายว่าการเรียนโดยให้เพื่อนนักเรียนช่วยนักเรียน (Peer Tutor) คือการที่นักเรียนช่วยเหลือกันในวัยเรียน ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเป็นแบบร่วมมือมีการปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนร่วมวัยทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันสูงสุด สอดคล้องกับสลาวิน (Slavin, 1990 อ้างถึงใน วัชรานต์, 2545 : 165) ได้เสนอว่าวิธีสอนแบบร่วมมือกันช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีความ

ภาคภูมิใจในตนเอง ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองและต่อกลุ่ม ช่วยให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดี และการยอมรับผู้อื่นมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการสอนของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าวิธีการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นสถานศึกษาหรือผู้สนใจควรส่งเสริมและนำวิธีการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC เป็นวิธีที่มีประโยชน์เป็นอย่างมากที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทำงานร่วมกัน การทำงานกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน จึงควรส่งเสริมให้ครูทุกระดับชั้น นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจเป็นลำดับสุดท้าย คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ดังนั้นผู้วิจัยควรศึกษา และค้นคว้าหาเทคนิควิธีที่จะสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียน และส่งเสริมกระบวนการทำงานกลุ่มให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อให้นักเรียนมีความสุขกับการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคอื่นๆ เช่น เทคนิค TGT หรือ เทคนิค STAD

2.2 ควรมีการศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิค CIRC ไปใช้กับทักษะอื่น เช่น ทักษะการฟัง และการพูด

2.3 ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ไปใช้กับระดับชั้นอื่นๆ และสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านให้สูงขึ้น

2.4 ควรมีการศึกษาระยะเนนความก้าวหน้าของเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนแต่ละกลุ่ม